

**Voorstel voor een kaderbesluit van de Raad betreffende het Europees arrestatiebevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten van de Europese Unie**

(2001/C 332 E/18)

COM(2001) 522 def. — 2001/0215(CNS)

*(Door de Commissie ingediend op 19 september 2001)*

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag betreffende de Europese Unie, inzonderheid op artikel 29, artikel 31, onder a) en b), en artikel 34, lid 2, onder b),

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De totstandbrenging van een gemeenschappelijke ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid berust op het vertrouwen van de lidstaten in elkaars strafrechtsstelsels. Deze stelsels zijn gebaseerd op de beginselen van vrijheid en democratie en het beginsel van de rechtsstaat en ze eerbiedigen de grondrechten zoals gewaarborgd bij het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden van 4 november 1950 en het Handvest van grondrechten van de Europese Unie.
- (2) Alle of sommige lidstaten zijn partij bij een aantal verdragen op dit gebied. Hiertoe behoren het Europees Verdrag betreffende uitlevering van 13 december 1957 en het Europees Verdrag ter bestrijding van terrorisme van 27 januari 1977. De noordse staten hebben identiek geformuleerde uitleveringswetten vastgesteld.
- (3) Daarnaast hebben de lidstaten de volgende drie, geheel of ten dele op de uitlevering betrekking hebbende, overeenkomsten gesloten, die deel uitmaken van het acquis van de Unie: de Overeenkomst van 19 juni 1990 ter uitvoering van het Akkoord van Schengen van 14 juni 1985 betreffende de geleidelijke afschaffing van de controles aan de gemeenschappelijke grenzen in de betrekkingen tussen de lidstaten die partij bij deze Overeenkomst zijn <sup>(1)</sup>, de Overeenkomst van 10 maart 1995 aangaande de verkorte procedure tot uitlevering tussen lidstaten van de Europese Unie <sup>(2)</sup>, en de Overeenkomst van 27 september 1996 betreffende uitlevering tussen de lidstaten van de Europese Unie <sup>(3)</sup>.
- (4) Teneinde de ingewikkeldheid en het risico van vertraging die aan de huidige regelingen inzake uitlevering inherent

zijn, te verhelpen, is het noodzakelijk een nieuw, vereenvoudigd stelsel voor de overlevering van personen ter fine van strafvervolging en strafuitvoering in te voeren. Het is de bedoeling dat dit stelsel in de plaats treedt van de traditionele uitleveringsstelsels, die niet langer zijn aangepast aan de vereisten van een gemeenschappelijke ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid, waarbinnen nationale grenzen aan belang inboeten.

- (5) Het bij dit kaderbesluit ingevoerd Europees arrestatiebevel dient in de plaats te treden van de traditionele regelingen inzake uitlevering en moet hetzelfde toepassingsgebied hebben als het op het Europees Verdrag betreffende uitlevering van 13 december 1957 gebaseerde multilaterale uitleveringsstelsel.
- (6) Aangezien deze doelstelling niet voldoende door de lidstaten op eenzijdige wijze kan worden verwezenlijkt en bijgevolg beter op grond van wederkerigheid op het niveau van de Unie kan worden verwezenlijkt, kan de Raad van de Unie maatregelen nemen in overeenstemming met het subsidiariteitsbeginsel, waarnaar wordt verwezen in artikel 2 van het Verdrag betreffende de Europese Unie en dat is neergelegd in artikel 5 van het EG-Verdrag. In overeenstemming met het evenredigheidsbeginsel, zoals eveneens in laatstgenoemd artikel neergelegd, gaat dit kaderbesluit niet verder dan wat nodig is om deze doelstelling te verwezenlijken.
- (7) Het Europees arrestatiebevel berust op het beginsel van wederzijdse erkenning: wanneer een gerechtelijke autoriteit van een lidstaat om overlevering van een persoon verzoekt ter fine van vervolging voor een feit dat strafbaar is met een vrijheidsstraf met een duur van ten minste twaalf maanden, of ter fine van tenuitvoerlegging van een strafvonnis dat een vrijheidsstraf met een duur van ten minste vier maanden met zich brengt, moeten de autoriteiten van de andere lidstaten dit verzoek inwilligen.
- (8) De beslissing over de tenuitvoerlegging van een Europees arrestatiebevel mag eerst na een toereikende controle worden genomen, hetgeen betekent dat een gerechtelijke autoriteit van de lidstaat waar de betrokkene is aangehouden, dient te beslissen of dit arrestatiebevel al dan niet ten uitvoer wordt gelegd.
- (9) De rol van de centrale autoriteiten bij de tenuitvoerlegging van een Europees arrestatiebevel moet beperkt blijven tot het verlenen van praktische en administratieve bijstand en tot gevallen waarin de centrale autoriteit beter in staat is de beslissing te nemen dan een gerechtelijke autoriteit.

<sup>(1)</sup> PB L 239 van 22.9.2000, blz. 19.

<sup>(2)</sup> PB C 78 van 30.3.1995, blz. 1.

<sup>(3)</sup> PB C 313 van 23.10.1996, blz. 11.

- (10) Het is noodzakelijk voor Europese arrestatiebevelen het gebruik van een eenvormig formulier voor te schrijven, zodat de uitvoerende gerechtelijke autoriteit over de tenuitvoerlegging van het arrestatiebevel kan beslissen zonder dat aanvullende stukken nodig zijn.
- (11) In het belang van de doeltreffendheid van de procedure dient, voorzover de tenuitvoerlegging van het Europees arrestatiebevel niet tot een schending van grondrechten leidt, de mogelijkheid om die tenuitvoerlegging te weigeren tot een aantal duidelijk omschreven gevallen te worden beperkt.
- (12) Aangezien het Europees arrestatiebevel berust op de gedachte van het burgerschap van de Unie, zoals bepaald in de artikelen 17 tot en met 22 van het Verdrag betreffende de Europese Unie, mag de uitzondering ten gunste van de eigen onderdanen van een land, waarin de traditionele regelingen inzake uitlevering voorzagen, niet gelden binnen de gemeenschappelijke ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid. Een burger van de Unie moet bereid zijn daar te worden vervolgd en berecht waar hij of zij op het grondgebied van de Unie een strafbaar feit heeft gepleegd, ongeacht zijn of haar nationaliteit.
- (13) Er dient evenwel rekening te worden gehouden met de kansen op reïntegratie van een persoon die een gevangenisstraf ondergaat. Daarom moet het mogelijk zijn dat de betrokkene die gevangenisstraf ondergaat in de lidstaat waar de kansen op reïntegratie het grootst zijn.
- (14) Een gevolg van de toepassing van het beginsel van wederzijdse erkenning is dat zowel de voorwaarde inzake dubbele strafbaarstelling als de specialiteitsregel dienen te worden opgeheven. Wanneer echter met betrekking tot bepaalde gedragingen de tenuitvoerlegging van een Europees arrestatiebevel met de grondbeginselen van het rechtsstelsel van een lidstaat in strijd zou komen, moet deze lidstaat die gedragingen van het toepassingsgebied van de regeling kunnen uitsluiten. Dit kan worden bereikt door elke lidstaat de mogelijkheid te bieden een „negatieve” lijst op te stellen van feiten met betrekking tot welke hij verklaart geen Europese arrestatiebevelen ten uitvoer te zullen leggen.
- (15) Aan de tenuitvoerlegging van Europese arrestatiebevelen kunnen beperkingen worden gesteld in gevallen waarin een lidstaat extraterritoriale bevoegdheid uitoefent met betrekking tot gedragingen die in de uitvoerende lidstaat niet als strafbare feiten worden aangemerkt.
- (16) Het stelsel van het Europees arrestatiebevel berust op een hoge mate van vertrouwen tussen de lidstaten. Toepassing van dit stelsel kan slechts worden opgeschort in geval van een ernstige schending door een lidstaat van de in artikel 6 van het Verdrag betreffende de Europese Unie neergelegde beginselen, welke schending tot toepassing van artikel 7 van dit Verdrag kan leiden.
- (17) Het stelsel van het Europees arrestatiebevel moet in de betrekkingen tussen de lidstaten in de plaats treden van alle eerdere rechtsinstrumenten inzake uitlevering, met

inbegrip van de bepalingen betreffende uitlevering van de Schengenuitvoeringsovereenkomst <sup>(1)</sup>.

- (18) Alle lidstaten hebben het Verdrag van de Raad van Europa tot bescherming van personen met betrekking tot de geautomatiseerde verwerking van persoonsgegevens van 28 januari 1981 geratificeerd. De bij de toepassing van dit kaderbesluit verwerkte persoonsgegevens zullen in overeenstemming met de beginselen van dit Verdrag worden beschermd.
- (19) Wat de Republiek IJsland en het Koninkrijk Noorwegen betreft, vormt dit kaderbesluit een ontwikkeling van het Schengenacquis in de zin van de op 17 mei 1999 tussen de Raad van de Europese Unie en deze twee staten gesloten Overeenkomst <sup>(2)</sup>.
- (20) Dit kaderbesluit dient de grondrechten en met name de beginselen die zijn erkend bij het Handvest van grondrechten van de Europese Unie, inzonderheid bij hoofdstuk VI van dit Handvest, te eerbiedigen,

HEEFT HET VOLGENDE KADERBESLUIT VASTGESTELD:

## HOOFDSTUK I

### ALGEMENE BEGINSELEN

#### Artikel 1

#### Onderwerp

Dit kaderbesluit heeft tot doel de regels vast te stellen volgens welke een lidstaat op zijn grondgebied een Europees arrestatiebevel dat door een gerechtelijke autoriteit in een andere lidstaat is uitgevaardigd, ten uitvoer legt.

#### Artikel 2

#### Toepassingsgebied

Een Europees arrestatiebevel kan worden uitgevaardigd op grond van:

- a) definitieve vonnissen en verstekvonnissen in strafzaken die in de verzoekende lidstaat tot oplegging van een vrijheidsstraf of een maatregel met een duur van ten minste vier maanden strekken;
- b) andere voor tenuitvoerlegging vatbare gerechtelijke beslissingen in strafzaken die in de verzoekende lidstaat tot vrijheidsbeneming strekken en die betrekking hebben op een feit ter zake waarvan een vrijheidsstraf of een maatregel met een maximumduur van ten minste twaalf maanden kan worden opgelegd.

<sup>(1)</sup> Artikelen 59 tot en met 66, artikel 94, lid 4, en artikel 95 van de Schengenuitvoeringsovereenkomst van 14 juni 1985 (PB L 239 van 22.9.2000).

<sup>(2)</sup> PB L 176 van 10.7.1999, blz. 31.

**Artikel 3****Definities**

Voor de doeleinden van dit kaderbesluit wordt verstaan onder:

- a) „Europees arrestatiebevel”: een door een gerechtelijke autoriteit van een lidstaat gedaan en tot een andere lidstaat gericht verzoek om bijstand bij het opsporen, aanhouden, in hechtenis nemen en verkrijgen van de overlevering van een persoon ten aanzien van wie een vonnis is gewezen of een gerechtelijke beslissing is genomen, zoals bepaald in artikel 2;
- b) „verzoekende gerechtelijke autoriteit”: een rechterlijke instantie of het openbaar ministerie van een lidstaat die respectievelijk dat een Europees arrestatiebevel heeft uitgevaardigd;
- c) „uitvoerende gerechtelijke autoriteit”: een rechterlijke instantie of het openbaar ministerie van een lidstaat op het grondgebied waarvan de gezochte persoon verblijft, die respectievelijk dat over de tenuitvoerlegging van een Europees arrestatiebevel beslist;
- d) „verstekvonnis”: een vonnis door een rechter naar aanleiding van een strafvervolging gewezen, terwijl de veroordeelde niet in persoon ter terechtzitting is verschenen. Onder deze definitie valt niet: een naar aanleiding van een strafvervolging gewezen vonnis, wanneer onomstotelijk vaststaat dat de betrokkene daadwerkelijk en tijdig om te kunnen verschijnen en zijn of haar verdediging voor te bereiden, is gedagvaard, maar bewust heeft besloten niet te verschijnen of zich te laten vertegenwoordigen, tenzij vaststaat dat de afwezigheid van de betrokkene en het feit dat hij of zij de rechter daarvan niet in kennis heeft kunnen stellen, aan oorzaken buiten zijn of haar macht waren toe te schrijven;
- e) „maatregel”: elke maatregel die tot vrijheidsbeneming strekt en die naar aanleiding van een strafvervolging naast of in plaats van een gevangenisstraf wordt opgelegd;
- f) „gezochte persoon”: een persoon ten aanzien van wie een Europees arrestatiebevel wordt uitgevaardigd.

**Artikel 4****Bevoegde gerechtelijke autoriteiten**

Elke lidstaat wijst overeenkomstig zijn nationale wetgeving de gerechtelijke autoriteiten aan die bevoegd zijn om:

- a) een Europees arrestatiebevel uit te vaardigen;
- b) beslissingen op grond van hoofdstuk II, afdeling 4, te nemen, onverminderd het bepaalde in artikel 5, lid 4.

**Artikel 5****Centrale autoriteit**

1. Voor de doeleinden van dit kaderbesluit wijst elke lidstaat een centrale autoriteit of, indien zijn grondwettelijk stelsel zulks vereist, meerdere centrale autoriteiten aan.

2. De centrale autoriteit verleent de bevoegde gerechtelijke autoriteit bijstand. De centrale autoriteit zorgt met name voor vertalingen, administratieve en praktische faciliteiten en algemene informering.

3. Elke lidstaat kan besluiten dat zijn centrale autoriteit wordt belast met de praktische toezending en ontvangst van Europese arrestatiebevelen en van andere ambtelijke briefwisseling in verband daarmee.

4. Elke lidstaat kan verklaren dat zijn centrale autoriteit bevoegd is om over de in de artikelen 31, 37 en 38 bedoelde aangelegenheden te beslissen.

De lidstaat draagt er zorg voor dat de gezochte persoon in de gelegenheid wordt gesteld zijn of haar standpunt kenbaar te maken ten aanzien van de vraag waarover de centrale autoriteit moet beslissen.

De uitvoerende gerechtelijke autoriteit beslist over de tenuitvoerlegging van het Europees arrestatiebevel op grond van de beslissing van de centrale autoriteit.

**Artikel 6****Inhoud van het Europees arrestatiebevel**

In het Europees arrestatiebevel worden overeenkomstig het als bijlage bij dit kaderbesluit gevoegde model de volgende gegevens vermeld:

- a) de identiteit van de gezochte persoon;
- b) de verzoekende gerechtelijke autoriteit;
- c) in voorkomend geval de vermelding dat een definitief vonnis of een andere voor tenuitvoerlegging vatbare gerechtelijke beslissing bestaat, zoals bedoeld in artikel 2;
- d) in voorkomend geval de vermelding dat het Europees arrestatiebevel op een verstekvonnis berust, in welk geval aan deze vermelding een verklaring betreffende het recht van verzet en de terzake toepasselijke procedure wordt toegevoegd, overeenkomstig artikel 35, lid 1, tweede alinea;
- e) de aard en de wettelijke omschrijving van het strafbare feit;
- f) een beschrijving van de omstandigheden waaronder het strafbare feit is gepleegd, met vermelding van onder meer het tijdstip, de plaats en de mate van betrokkenheid van de gezochte persoon bij dit feit;
- g) de opgelegde straf, indien een definitief vonnis bestaat, of anderszels de op het betrokken feit gestelde straf;
- h) indien mogelijk, andere gevolgen van het strafbare feit;

- i) in voorkomend geval de vermelding dat de gezochte persoon reeds voor hetzelfde strafbare feit is aangehouden en nadien is vrijgelaten, na een periode van voorlopige hechtenis onder voorwaarde van terugkeer in vrijheid is gesteld, of uit de gevangenis is ontsnapt.

## HOOFDSTUK II

### PROCEDURE

#### Afdeling 1

##### Algemeen

###### Artikel 7

#### Communicatie tussen autoriteiten

1. Indien bekend is waar de gezochte persoon verblijft, zendt de verzoekende gerechtelijke autoriteit het Europees arrestatiebevel direct aan de uitvoerende gerechtelijke autoriteit toe.
2. Het bepaalde in lid 1 laat de mogelijkheid onverlet dat het Europees arrestatiebevel of informatie betreffende dit arrestatiebevel en de tenuitvoerlegging ervan wordt toegezonden:
  - a) door een centrale autoriteit van een lidstaat aan een centrale autoriteit van een andere lidstaat;
  - b) door een gerechtelijke autoriteit van een lidstaat aan een centrale autoriteit van een andere lidstaat; of
  - c) door een centrale autoriteit van een lidstaat aan een gerechtelijke autoriteit van een andere lidstaat.

#### Afdeling 2

#### Gebruik van het Schengeninformatiesysteem

###### Artikel 8

##### Signalering

Indien niet bekend is waar de gezochte persoon verblijft, kan de verzoekende gerechtelijke autoriteit, teneinde deze persoon ter fine van overlevering te doen aanhouden, om opnemings van een signalering in het Schengeninformatiesysteem (SIS) verzoeken.

Van de signalering en van de in artikel 6 bedoelde gegevens wordt mededeling gedaan door tussenkomst van de nationale centrale autoriteit die ervoor verantwoordelijk is. Zowel de signalering als bedoelde gegevens worden op de snelst mogelijke, veilige wijze toegezonden.

###### Artikel 9

##### Markering

1. Indien een uitvoerende lidstaat van oordeel is dat de signalering onder toepassing van artikel 27, artikel 28, artikel 30 of artikel 31 valt, of indien overeenkomstig artikel 14 voorlopige invrijheidstelling is toegestaan, kan deze lidstaat alsnog

de signalering in het SIS doen markeren, zodat het Europees arrestatiebevel niet op zijn grondgebied ten uitvoer wordt gelegd. Hierover moet vooraf met de andere lidstaten overleg worden gepleegd.

2. Indien ten gevolge van de toepassing van het bepaalde in lid 1 aanhouding niet mogelijk is, dient de signalering als een signalering ter fine van mededeling van de verblijfplaats van de gezochte persoon te worden behandeld.

#### Afdeling 3

#### Aanhouding en inhechtenisneming

###### Artikel 10

##### Dwangmaatregelen

De uitvoerende lidstaat kan ten aanzien van een gezochte persoon noodzakelijke en redelijke dwangmaatregelen treffen onder de voorwaarden die zijn vastgesteld in zijn nationale wetgeving, met inbegrip van de bepalingen inzake hoger beroep in rechte die van toepassing zijn wanneer een persoon ter fine van uitlevering wordt aangehouden.

###### Artikel 11

#### Rechten van een gezochte persoon

1. Wanneer een gezochte persoon op het grondgebied van een andere lidstaat wordt aangehouden, stelt de bevoegde autoriteit van deze lidstaat overeenkomstig haar nationale wetgeving deze persoon in kennis van het bestaan van het Europees arrestatiebevel en van de inhoud daarvan, alsook van de mogelijkheid om met overlevering aan de verzoekende gerechtelijke autoriteit in te stemmen.
2. Zodra een gezochte persoon ter fine van tenuitvoerlegging van een Europees arrestatiebevel wordt aangehouden, heeft deze persoon recht op bijstand van een advocaat en indien nodig van een tolk.

###### Artikel 12

#### Kennisgeving aan de gerechtelijke autoriteiten

De verzoekende gerechtelijke autoriteit en de uitvoerende gerechtelijke autoriteit worden onverwijld van de aanhouding in kennis gesteld.

###### Artikel 13

#### Verificatie en opschorting van het Europees arrestatiebevel

1. Onmiddellijk nadat kennisgeving van de aanhouding is gedaan, deelt de verzoekende gerechtelijke autoriteit de uitvoerende gerechtelijke autoriteit mee of zij het Europees arrestatiebevel handhaaft.
2. Indien de verzoekende gerechtelijke autoriteit het Europees arrestatiebevel niet handhaaft, wordt de aangehouden persoon onmiddellijk vrijgelaten.

3. De verzoekende gerechtelijke autoriteit kan beslissen het Europees arrestatiebevel op te schorten, onder de voorwaarde dat de aangehouden persoon zich ertoe verbindt zich op een bepaalde datum en plaats vrijwillig ter beschikking te stellen. Van deze verbintenis wordt akte genomen door de gerechtelijke autoriteit van de uitvoerende lidstaat en kennisgeving gedaan aan de verzoekende gerechtelijke autoriteit. De verzoekende lidstaat kan de signalering in het SIS dienovereenkomstig doen markeren. Indien de aangehouden persoon de verbintenis niet nakomt, kan de verzoekende gerechtelijke autoriteit de opschorting van het Europees arrestatiebevel beëindigen en de in dit arrestatiebevel vermelde gegevens aanvullen, met name wat de in artikel 6, onder i), bedoelde gegevens betreft. De betrokkene wordt van alle gevolgen van niet-nakoming van de verbintenis op de hoogte gebracht.

#### Artikel 14

##### Voorlopige invrijheidstelling

1. Wanneer een gezochte persoon op grond van een Europees arrestatiebevel wordt aangehouden, beslist de uitvoerende gerechtelijke autoriteit of deze persoon in hechtenis blijft.

Indien de uitvoerende gerechtelijke autoriteit redenen heeft om aan te nemen dat de aangehouden persoon niet zal ontsnappen, geen verdere strafbare feiten zal plegen, noch bewijsmateriaal zal vernietigen dat verband houdt met het strafbare feit of de strafbare feiten waarop het Europees arrestatiebevel betrekking heeft, en indien de aangehouden persoon zich ertoe verbindt ter fine van tenuitvoerlegging van het Europees arrestatiebevel ter beschikking te blijven, kan de uitvoerende gerechtelijke autoriteit beslissen deze persoon in vrijheid te stellen tot een latere datum die in onderlinge overeenstemming tussen de verzoekende lidstaat en de uitvoerende lidstaat wordt vastgesteld. Indien nodig, wordt de invrijheidstelling afhankelijk gesteld van de naleving door de gezochte persoon van bepaalde voorwaarden die door de uitvoerende gerechtelijke autoriteit overeenkomstig de nationale wetgeving van de uitvoerende lidstaat worden vastgesteld.

De aangehouden persoon wordt op de hoogte gebracht van alle gevolgen van niet-nakoming van de verbintenis om ter fine van tenuitvoerlegging van het Europees arrestatiebevel ter beschikking te blijven.

2. Indien de gezochte persoon de verbintenis om ter fine van tenuitvoerlegging van het Europees arrestatiebevel ter beschikking te blijven niet nakomt, stelt de uitvoerende gerechtelijke autoriteit de verzoekende gerechtelijke autoriteit hiervan in kennis. In dit geval kan deze laatste de in het Europees arrestatiebevel vermelde gegevens aanvullen, met name wat betreft de in artikel 6, onder i), bedoelde gegevens.

#### Afdeling 4

##### Gerechtelijke procedure van overlevering

#### Artikel 15

##### Onderzoek van het Europees arrestatiebevel

Het Europees arrestatiebevel wordt door de uitvoerende gerechtelijke autoriteit zo spoedig mogelijk en in geen geval later dan tien dagen na de aanhouding onderzocht.

#### Artikel 16

##### Instemming met overlevering

1. Indien de aangehouden persoon met zijn of haar overlevering instemt, wordt hij of zij overeenkomstig het bepaalde in artikel 23 overgeleverd.
2. De instemming geschiedt ten overstaan van de uitvoerende gerechtelijke autoriteit, overeenkomstig haar nationale wetgeving.
3. De instemming wordt op zodanige wijze vastgesteld dat blijkt dat de betrokkene uit vrije wil heeft gehandeld en zich ten volle van de gevolgen bewust was.
4. Van de instemming wordt proces-verbaal opgemaakt overeenkomstig de nationale wetgeving van de uitvoerende lidstaat.
5. De instemming kan niet worden herroepen.
6. Van de instemming wordt onverwijld kennisgeving gedaan aan de verzoekende gerechtelijke autoriteit.

#### Artikel 17

##### Voorafgaande in vrijheidstelling

1. De uitvoerende gerechtelijke autoriteit legt het Europees arrestatiebevel onmiddellijk ten uitvoer, zonder dat zij de gezochte persoon behoeft te horen of behoeft na te gaan of deze zijn instemming heeft gegeven, indien hij of zij uit de gevangenis is ontsnapt of de voorwaarden inzake terugkeer niet heeft nageleefd, nadat:
  - a) hij of zij vanaf het begin in vrijheid is gelaten;
  - b) hij of zij na een periode van voorlopige hechtenis in vrijheid is gesteld; of
  - c) ten aanzien van hem of haar toepassing is gemaakt van het bepaalde in artikel 13, lid 3, inzake opschorting van het Europees arrestatiebevel of van het bepaalde in artikel 14 inzake voorlopige invrijheidstelling.
2. Indien de uitvoerende gerechtelijke autoriteit redenen heeft om aan te nemen dat de gezochte persoon, zoals bedoeld in lid 1, in een van de in de artikelen 27 tot en met 34 bedoelde omstandigheden verkeert, legt zij overeenkomstig artikel 18 de zaak aan een rechter voor, zodat de betrokkene kan worden gehoord.
3. Wanneer de tenuitvoerlegging overeenkomstig het bepaalde in lid 1 geschiedt, kan de gezochte persoon de redenen, ter rechtvaardiging van de toepassing van deze bepaling aangevoerd, voor een rechter betwisten.

#### Artikel 18

##### Horen van de betrokkene

Een rechter in de uitvoerende lidstaat beslist of het Europees arrestatiebevel ten uitvoer wordt gelegd, nadat de gezochte persoon overeenkomstig de regels van het nationale strafprocesrecht is gehoord:

- a) indien de gezochte persoon niet met zijn of haar overlevering instemt;
- b) in de in artikel 17, leden 2 en 3, bedoelde gevallen.

De verzoekende lidstaat kan zich voor de rechter laten vertegenwoordigen of zijn opmerkingen maken.

#### Artikel 19

##### Aanvullende gegevens

Indien de uitvoerende gerechtelijke autoriteit de door de verzoekende lidstaat verstrekte gegevens ontoereikend acht om over de tenuitvoerlegging van het Europees arrestatiebevel te kunnen beslissen, verzoekt zij dringend om de noodzakelijk aanvullende gegevens en kan zij een termijn vaststellen binnen welke die gegevens haar moeten worden toegezonden.

#### Artikel 20

##### Termijn voor de beslissing over de tenuitvoerlegging van het Europees arrestatiebevel

De beslissing over de tenuitvoerlegging van het Europees arrestatiebevel wordt zo spoedig mogelijk en in geen geval later dan 90 dagen na de aanhouding van de gezochte persoon genomen.

#### Artikel 21

##### Weigering en verstrijken van de termijn

1. Indien de uitvoerende gerechtelijke autoriteit weigert de gezochte persoon over te leveren, of indien geen beslissing over de overlevering van deze persoon is genomen binnen de in artikel 20 vastgestelde termijn, wordt de aangehouden persoon onmiddellijk in vrijheid gesteld, tenzij het overeenkomstig het bepaalde in artikel 33 of op enige andere grond noodzakelijk is hem of haar in hechtenis te houden.

2. Elke weigering om een Europees arrestatiebevel ten uitvoer te leggen, alsook het feit dat de in artikel 20 vastgestelde termijn is verstreken zonder dat een beslissing is genomen, worden met redenen omkleed.

#### Artikel 22

##### Kennisgeving van de beslissing over de tenuitvoerlegging van het Europees arrestatiebevel

De uitvoerende gerechtelijke autoriteit stelt de verzoekende gerechtelijke autoriteit onverwijld in kennis van de beslissing over de tenuitvoerlegging van het Europees arrestatiebevel.

#### Artikel 23

##### Termijn voor overlevering van de gezochte persoon

1. De gezochte persoon wordt zo spoedig mogelijk overgeleverd, op een datum die de betrokken autoriteiten in onderlinge overeenstemming vaststellen.

2. Onverminderd het bepaalde in lid 3, wordt de gezochte persoon niet later overgeleverd dan twintig dagen nadat:

a) de aangehouden persoon zijn of haar instemming heeft gegeven;

b) de uitvoerende gerechtelijke autoriteit de in artikel 17, lid 1, bedoelde beslissing heeft genomen; of

c) de rechter overeenkomstig het bepaalde in artikel 18 heeft beslist het Europees arrestatiebevel ten uitvoer te leggen.

Na het verstrijken van deze termijn wordt de betrokkene, indien hij of zij in hechtenis verkeert, op het grondgebied van de uitvoerende lidstaat in vrijheid gesteld.

3. Ingeval de overlevering van de gezochte persoon binnen de in lid 2 vastgestelde termijn door omstandigheden buiten de macht van de uitvoerende lidstaat wordt verhinderd, stelt de uitvoerende gerechtelijke autoriteit de verzoekende gerechtelijke autoriteit onverwijld hiervan in kennis en wordt in onderlinge overeenstemming een nieuwe datum voor de overlevering vastgesteld. In dit geval vindt de overlevering plaats binnen twintig dagen, te rekenen vanaf de aldus vastgestelde nieuwe datum.

Indien de gezochte persoon na het verstrijken van deze termijn nog steeds in hechtenis verkeert, wordt hij of zij in vrijheid gesteld, tenzij de vertraging verband houdt met zijn of haar persoonlijke situatie.

4. De in de leden 2 en 3 vastgestelde termijnen gelden niet wanneer artikel 39, leden 1, 2 en 4, van toepassing zijn.

#### Artikel 24

##### Aanrekening van de periode van vrijheidsbeneming op de duur van de straf

1. De verzoekende lidstaat brengt elke periode van vrijheidsbeneming ten gevolge van de tenuitvoerlegging van een Europees arrestatiebevel in mindering op de totale duur van de opgelegde vrijheidsstraf.

2. Ten dien einde worden alle gegevens betreffende de duur van de vrijheidsbeneming van de gezochte persoon op grond van het Europees arrestatiebevel aan de verzoekende lidstaat toegezonden.

#### Artikel 25

##### Einde van de geldigheid van het Europees arrestatiebevel

De verzoekende gerechtelijke autoriteit draagt er indien nodig zorg voor dat het Europees arrestatiebevel met ingang van de datum van de overlevering ophoudt geldig te zijn, en dat elke keer als dit nodig blijkt zijn.

### HOOFDSTUK III

#### GRONDEN TOT WEIGERING VAN DE TENUITVOERLEGGING

#### Artikel 26

##### Algemene bepaling

De uitvoerende gerechtelijke autoriteit kan onder de in de artikelen 27 tot en met 34 beschreven omstandigheden weigeren een Europees arrestatiebevel ten uitvoer te leggen.

*Artikel 27***Lijst van uitzonderingen**

Zonder afbreuk te doen aan de doelstellingen van artikel 29 van het Verdrag betreffende de Europese Unie, kan elke lidstaat een uitputtende lijst opstellen van gedragingen die mogelijkerwijs in sommige lidstaten als strafbare feiten worden aangemerkt, maar met betrekking tot welke zijn gerechtelijke autoriteiten de tenuitvoerlegging van een Europees arrestatiebevel zullen weigeren op grond dat dit in strijd zou zijn met fundamentele beginselen van zijn rechtsstelsel.

Bedoelde lijst en elke daarin aangebrachte wijziging worden in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* bekendgemaakt. Een lidstaat kan zich eerst drie maanden na deze bekendmaking met betrekking tot de vermelde gedragingen op het bepaalde in de eerste alinea beroepen.

*Artikel 28***Territorialiteitsbeginsel**

De uitvoerende gerechtelijke autoriteit kan de tenuitvoerlegging weigeren van een Europees arrestatiebevel dat is uitgevaardigd met betrekking tot een gedraging die krachtens de wetgeving van de uitvoerende lidstaat niet als een strafbaar feit wordt aangemerkt en die tenminste ten dele buiten het grondgebied van de verzoekende lidstaat heeft plaatsgevonden.

*Artikel 29***Non bis in idem**

1. De uitvoerende gerechtelijke autoriteit weigert een Europees arrestatiebevel ten uitvoer te leggen, indien een rechterlijke instantie in de uitvoerende lidstaat de gezochte persoon definitief heeft berecht ter zake van het feit met betrekking tot hetwelk dit arrestatiebevel is uitgevaardigd.

2. De tenuitvoerlegging van een Europees arrestatiebevel wordt geweigerd, indien de gerechtelijke autoriteiten van de uitvoerende lidstaat hebben besloten om ter zake van het feit met betrekking tot hetwelk dit arrestatiebevel is uitgevaardigd, geen vervolging in te stellen, dan wel een ingestelde vervolging te staken.

*Artikel 30***Amnestie**

De uitvoerende gerechtelijke autoriteit kan de tenuitvoerlegging weigeren van een Europees arrestatiebevel dat betrekking heeft op een strafbaar feit waarvoor in de uitvoerende lidstaat amnestie is verleend, indien deze lidstaat krachtens zijn strafwetgeving tot vervolging van dit feit bevoegd was.

*Artikel 31***Immunititeit**

De tenuitvoerlegging van een Europees arrestatiebevel wordt geweigerd, indien de gezochte persoon krachtens het recht van de uitvoerende lidstaat immunititeit geniet.

*Artikel 32***Ontbreken van noodzakelijke gegevens**

De uitvoerende gerechtelijke autoriteit kan weigeren een Europees arrestatiebevel ten uitvoer te leggen, indien:

- a) dit arrestatiebevel niet alle in artikel 6 bedoelde gegevens bevat; of
- b) de identiteit van de gezochte persoon niet kan worden vastgesteld.

## HOOFDSTUK IV

**GRONDEN TOT WEIGERING VAN OVERLEVERING***Artikel 33***Beginsel van reïntegratie**

1. De tenuitvoerlegging van een Europees arrestatiebevel kan worden geweigerd, indien de gezochte persoon op wie het betrekking heeft, waarschijnlijk betere kansen op reïntegratie heeft in de uitvoerende lidstaat en indien hij of zij ermee instemt zijn of haar straf in deze lidstaat te vervullen.

In dit geval vervult de betrokkene de straf die hem of haar in de verzoekende lidstaat is opgelegd, in de uitvoerende lidstaat, overeenkomstig de wetgeving van deze laatste lidstaat. De in de verzoekende lidstaat opgelegde straf kan niet worden vervangen door een straf die bij de wetgeving van de uitvoerende lidstaat op hetzelfde feit is gesteld.

2. Het definitieve vonnis op grond waarvan het Europees arrestatiebevel is uitgevaardigd, en alle noodzakelijke stukken worden aan de bevoegde gerechtelijke autoriteit van de uitvoerende lidstaat toegezonden, zodat de straf aldaar ten uitvoer kan worden gelegd.

*Artikel 34***Videoconferenties**

1. De uitvoerende gerechtelijke autoriteit kan ervan afzien de gezochte persoon over te leveren, indien:

- a) de mogelijkheid bestaat deze persoon door middel van een systeem van videoconferenties vanuit een plaats in de uitvoerende lidstaat te laten deelnemen aan een in de verzoekende lidstaat gevoerde strafprocedure; en
- b) de uitvoerende lidstaat en de verzoekende lidstaat met een dergelijke procedure instemmen.

De procedure dient te verlopen in overeenstemming met de nationale wetgeving van de betrokken lidstaten en de terzake geldende internationale rechtsinstrumenten, waaronder het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden van 1950.

2. De bijzonderheden van de procedure worden door de uitvoerende gerechtelijke autoriteit en de verzoekende gerechtelijke autoriteit in onderlinge overeenstemming geregeld.

3. Ingeval toepassing wordt gemaakt van het bepaalde in lid 1, beslist de uitvoerende gerechtelijke autoriteit overeenkomstig de bepalingen van haar nationale wetgeving of de gezochte persoon al dan niet in hechtenis wordt gehouden.

## HOOFDSTUK V

### BIJZONDERE GEVALLEN

#### Artikel 35

##### Verstekvonnissen

1. Indien het Europees arrestatiebevel op grond van een verstekvonnis is uitgevaardigd, wordt de zaak na de overlevering opnieuw behandeld in de verzoekende lidstaat.

De uitvoerende gerechtelijke autoriteit brengt de aangehouden persoon op de hoogte van zijn of haar recht om verzet tegen het vonnis te doen, en van de daartoe te volgen procedure.

2. Elke lidstaat verleent zijn gerechtelijke autoriteiten de bevoegdheid om akte te nemen van het feit dat een persoon ten aanzien van wie een verstekvonnis is gewezen, daartegen verzet doet, en om de verzoekende gerechtelijke autoriteit daarvan in kennis te stellen.

#### Artikel 36

##### Terugkeer naar de uitvoerende lidstaat

Het Europees arrestatiebevel kan ten uitvoer worden gelegd onder de voorwaarde dat de aangehouden persoon naar de uitvoerende lidstaat wordt teruggezonden om aldaar zijn of haar straf te vervullen, indien er redenen bestaan om aan te nemen dat hij of zij in deze lidstaat waarschijnlijk betere kansen op reïntegratie heeft.

#### Artikel 37

##### Levenslange gevangenisstraf of levenslange vrijheidsbenemende maatregel

Indien het feit met betrekking tot hetwelk het Europees arrestatiebevel is uitgevaardigd, strafbaar is met levenslange gevangenisstraf of indien ter zake van dit feit een levenslange vrijheidsbenemende maatregel kan worden opgelegd, kan de tenuitvoerlegging van dit arrestatiebevel afhankelijk worden gesteld van de voorwaarde dat de verzoekende lidstaat zich ertoe verbindt de toepassing aan te moedigen van alle clementiemaatregelen waarvoor de betrokkene krachtens de nationale wetgeving en praktijk van deze lidstaat in aanmerking komt.

#### Artikel 38

##### Uitstel van de tenuitvoerlegging om humanitaire redenen

1. De tenuitvoerlegging van een Europees arrestatiebevel kan bij wijze van uitzondering worden uitgesteld indien er ge-

gronde redenen bestaan om aan te nemen dat die tenuitvoerlegging vanwege de leeftijd of de gezondheidstoestand van de gezochte persoon zijn of haar leven of gezondheid klaarblijkelijk in gevaar zou brengen, ofwel om andere dwingende humanitaire redenen.

2. Het Europees arrestatiebevel wordt ten uitvoer gelegd zodra deze redenen hebben opgehouden te bestaan.

#### Artikel 39

##### Uitstel van de overlevering

1. Wanneer een Europees arrestatiebevel is uitgevaardigd op grond van een definitief vonnis, gewezen ten aanzien van een persoon tegen wie in de uitvoerende lidstaat een strafvervolgning is ingesteld, kan de tenuitvoerlegging van dit arrestatiebevel worden uitgesteld totdat in de uitvoerende lidstaat naar aanleiding van deze vervolging een definitief vonnis is gewezen of, ingeval de betrokkene wordt veroordeeld, totdat hij of zij in de uitvoerende lidstaat zijn of haar straf volledig heeft vervuld.

2. Wanneer een Europees arrestatiebevel is uitgevaardigd op grond van een definitief vonnis, gewezen ten aanzien van een persoon die in de uitvoerende lidstaat een straf ondergaat, kan de tenuitvoerlegging van dit arrestatiebevel worden uitgesteld totdat de betrokkene de hem of haar in de uitvoerende lidstaat opgelegde straf volledig heeft vervuld.

3. Wanneer een Europees arrestatiebevel is uitgevaardigd op grond van een andere voor tenuitvoerlegging vatbare gerechtelijke beslissing genomen of een verstekvonnis gewezen ten aanzien van een persoon die in de uitvoerende lidstaat een straf ondergaat, kan dit arrestatiebevel ten uitvoer worden gelegd onder de voorwaarde dat, nadat in de verzoekende lidstaat een definitieve beslissing is genomen, de betrokkene naar de uitvoerende lidstaat terugkeert om aldaar het resterende gedeelte van zijn of haar straf te vervullen, tenzij het bepaalde in artikel 34 van toepassing is.

4. Wanneer een Europees arrestatiebevel is uitgevaardigd op grond van een andere voor tenuitvoerlegging vatbare gerechtelijke beslissing genomen of een verstekvonnis gewezen ten aanzien van een persoon tegen wie in de uitvoerende lidstaat een strafvervolgning is ingesteld, is de tijdelijke overbrenging van de betrokkene, zodat de procedure kan plaatsvinden onder de voorwaarde dat hij of zij terugkeert, afhankelijk van een overeenkomst tussen de verzoekende lidstaat en de uitvoerende lidstaat, tenzij het bepaalde in artikel 34 van toepassing is.

5. In gevallen zoals bedoeld in de leden 3 en 4 stellen de verzoekende lidstaat en de uitvoerende lidstaat in onderlinge overeenstemming de duur en de voorwaarden van de overbrenging vast.

6. In gevallen zoals bedoeld in de leden 3 en 4 draagt de verzoekende lidstaat er zorg voor dat de gezochte persoon ter beschikking van de uitvoerende lidstaat blijft, hetzij door het in de uitvoerende lidstaat gewezen definitieve vonnis op zijn grondgebied ten uitvoer te leggen, hetzij in voorkomend geval op grond van een voorlopige beslissing van zijn gerechtelijke autoriteit.



*Artikel 40***Samenloop van verzoeken**

1. Indien twee of meer lidstaten ten aanzien van eenzelfde persoon een Europees arrestatiebevel hebben uitgevaardigd, houdt de uitvoerende gerechtelijke autoriteit bij het nemen van haar beslissing welk van deze arrestatiebevelen ten uitvoer zal worden gelegd, rekening met alle omstandigheden en met name met de relatieve ernst van de strafbare feiten en de plaats waar ze zijn gepleegd, alsook met de datums van de onderscheiden arrestatiebevelen.

Alle betrokken gerechtelijke autoriteiten werken nauw met elkaar samen, zodat de strafvervolging in elk van de betrokken lidstaten zo spoedig mogelijk kan plaatsvinden.

2. In geval van samenloop van verzoeken kunnen deze worden voorgelegd aan Eurojust, dat daarover zo spoedig mogelijk advies uitbrengt.

3. In geval van strijdigheid tussen een Europees arrestatiebevel en een verzoek om uitlevering, gedaan door een derde land dat partij bij het Europees Verdrag betreffende uitlevering van 13 december 1957 is, houdt de uitvoerende gerechtelijke autoriteit bij het nemen van haar beslissing of aan het Europees arrestatiebevel dan wel aan het verzoek om uitlevering voorrang wordt gegeven, rekening met alle omstandigheden, met name die bedoeld in artikel 17 van voornoemd Verdrag.

In geval van strijdigheid tussen een Europees arrestatiebevel en een verzoek om uitlevering, gedaan door een derde land dat geen partij bij voornoemd Verdrag is, wordt voorrang gegeven aan de tenuitvoerlegging van het Europees arrestatiebevel.

4. In geval van strijdigheid tussen een Europees arrestatiebevel en een verzoek om overlevering, gedaan door een, al dan niet door alle lidstaten erkende, internationale rechterlijke instantie, plegen de betrokken lidstaten, voordat een beslissing wordt genomen, overleg met elkaar over de vraag hoe aan de verplichtingen uit hoofde van het statuut van deze internationale rechterlijke instantie kan worden voldaan.

*Artikel 41***Andere strafbare feiten**

Een persoon die op grond van een Europees arrestatiebevel is overgeleverd, kan in de verzoekende lidstaat worden vervolgd, berecht of in hechtenis genomen voor een ander strafbaar feit dan dat ter zake waarvan dit arrestatiebevel werd uitgevaardigd, tenzij dit strafbaar feit door de uitvoerende lidstaat in de in artikel 27 bedoelde lijst is opgenomen of tenzij artikel 28 of artikel 30 van toepassing is.

*Artikel 42***Overdracht van voorwerpen**

1. Voorzover zulks krachtens haar wetgeving is toegestaan, dient de uitvoerende gerechtelijke autoriteit op verzoek van de

verzoekende gerechtelijke autoriteit of eigener beweging de voorwerpen in beslag te nemen en over te dragen die:

- a) als bewijsstuk kunnen dienen; of
- b) van het strafbare feit afkomstig zijn en zich in het bezit van de gezochte persoon bevinden.

2. Overdracht van de in lid 1 bedoelde voorwerpen vindt ook plaats, wanneer het Europees arrestatiebevel ten gevolge van de dood of de ontsnapping van de gezochte persoon niet ten uitvoer kan worden gelegd.

3. Wanneer de in lid 1 bedoelde voorwerpen vatbaar voor inbeslagneming of verbeurdverklaring op het grondgebied van de uitvoerende lidstaat zijn, kan deze lidstaat, indien het in verband met een aanhangige strafvervolging noodzakelijk is over die voorwerpen te beschikken, deze tijdelijk behouden of onder voorwaarde van teruggave aan de verzoekende lidstaat overdragen.

4. Eventueel door de uitvoerende lidstaat of door derden op de in lid 1 bedoelde voorwerpen verkregen rechten blijven onverlet. Indien dergelijke rechten bestaan, geeft de verzoekende lidstaat de voorwerpen zo spoedig mogelijk na de beëindiging van het rechtsgeding kosteloos aan de uitvoerende lidstaat terug.

## HOOFDSTUK VI

**VERHOUDING TOT ANDERE RECHTSINSTRUMENTEN***Artikel 43***Verhouding tot andere rechtsinstrumenten**

1. De volgende rechtsinstrumenten of bepalingen van rechtsinstrumenten zijn met ingang van 1 juli 2004 niet langer tussen de lidstaten van toepassing:

- a) het Europees Verdrag betreffende uitlevering van 13 december 1957, het Aanvullend Protocol bij dit Verdrag van 15 oktober 1975, het Tweede Aanvullend Protocol bij dit Verdrag van 17 maart 1978 en, voorzover het op de uitlevering betrekking heeft, het Europees Verdrag tot bestrijding van terrorisme van 27 januari 1977;
- b) de Overeenkomst tussen de lidstaten van de Europese Gemeenschappen betreffende de vereenvoudiging en de modernisering van de wijze van toezending van uitleveringsverzoeken van 26 mei 1989;
- c) de Overeenkomst aangaande de verkorte procedure tot uitlevering tussen lidstaten van de Europese Unie van 10 maart 1995; en
- d) de Overeenkomst betreffende uitlevering tussen de lidstaten van de Europese Unie van 27 september 1996.

2. Dit kaderbesluit laat de toepassing onverlet van vereenvoudigde procedures of voorwaarden die zijn opgenomen in bilaterale of multilaterale overeenkomsten tussen lidstaten of die tussen lidstaten zijn overeengekomen op grond van een-vormige of wederkerige wetten.

#### Artikel 44

#### Samenhang met de bepalingen van de Schengenuitvoeringsovereenkomst

1. 1. Onverminderd het bepaalde in artikel 8 van de Overeenkomst tussen de Raad van de Europese Unie, de Republiek IJsland en het Koninkrijk Noorwegen inzake de wijze waarop IJsland en Noorwegen worden betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis<sup>(1)</sup>, treedt dit kaderbesluit ten aanzien van IJsland en Noorwegen in werking op [ . . . ].

2. De artikelen 59 tot en met 66, artikel 94, lid 4, en artikel 95 van de Schengenuitvoeringsovereenkomst, voor zover zij op de uitlevering betrekking hebben, zijn met ingang van 1 juli 2004 niet langer van toepassing.

#### HOOFDSTUK VII

#### PRAKTISCHE BEPALINGEN

#### Artikel 45

#### Doortocht

1. Elke lidstaat staat de doortocht over zijn grondgebied toe van een gezochte persoon die wordt overgeleverd, mits aan deze lidstaat zijn verstrekt:

- a) gegevens betreffende de identiteit van de gezochte persoon;
- b) een afschrift van het Europees arrestatiebevel en de vertaling daarvan in de officiële taal of een van de officiële talen van de lidstaat van doortocht;
- c) een afschrift van de beslissing van de uitvoerende gerechtelijke autoriteit tot tenuitvoerlegging van het Europees arrestatiebevel en de vertaling daarvan in de officiële taal of een van de officiële talen van de lidstaat van doortocht.

2. Wanneer in geval van vervoer per vliegtuig zonder voorziene tussenlanding een onvoorziene landing op het grondgebied van een andere lidstaat plaatsvindt, verstrekt de verzoevende lidstaat die andere lidstaat de in de eerste alinea bedoelde gegevens en stukken.

#### Artikel 46

#### Toezening van stukken

1. De verzoevende lidstaat kan het Europees arrestatiebevel toezenden op om het even welke veilige wijze waarbij dit stuk

in schriftelijke vorm kan worden verkregen en de uitvoerende lidstaat zich van de echtheid ervan kan vergewissen.

2. Wanneer moeilijkheden rijzen in verband met de toezending of de echtheid van een voor de tenuitvoerlegging van het Europees arrestatiebevel noodzakelijk stuk, worden deze moeilijkheden opgelost door middel van direct contact tussen de betrokken gerechtelijke autoriteiten of in voorkomend geval door tussenkomst van de centrale autoriteiten van de betrokken lidstaten.

#### Artikel 47

#### Talen

1. Het Europees arrestatiebevel kan worden toegezonden in de officiële taal of een van de officiële talen van de verzoevende lidstaat of de uitvoerende lidstaat.

2. De centrale autoriteit van de uitvoerende lidstaat zorgt in voorkomend geval voor een spoedige vertaling van het Europees arrestatiebevel en van alle voor de procedure noodzakelijke toegezonden stukken. De vertaling wordt onverwijld aan de uitvoerende gerechtelijke autoriteit toegezonden.

#### Artikel 48

#### Kosten

1. De op het grondgebied van de uitvoerende lidstaat voor de tenuitvoerlegging van het Europees arrestatiebevel gemaakte kosten worden door deze lidstaat gedragen.

2. Alle overige kosten, met inbegrip van reiskosten, en de kosten in verband met de doortocht over het grondgebied van een derde staat worden door de verzoevende lidstaat gedragen.

#### HOOFDSTUK VIII

#### VRIJWARINGSCLAUSULE

#### Artikel 49

#### Vrijwaringsclausule

1. Elke lidstaat kan bij wege van een tot de Raad en de Commissie gerichte verklaring besluiten de toepassing van dit kaderbesluit ten aanzien van een andere lidstaat op te schorten, wanneer er in deze laatste lidstaat sprake is van een ernstige en voortdurende schending van grondrechten, zoals bedoeld in artikel 6, lid 1, van het Verdrag betreffende de Europese Unie. Deze eenzijdige opschorting heeft tijdelijke gelding. Indien binnen zes maanden geen procedure op grond van artikel 7 van voornoemd Verdrag wordt ingeleid, vervalt de opschorting.

2. Indien een lidstaat toepassing maakt van het bepaalde in lid 1, neemt hij in voorkomend geval alle noodzakelijke maatregelen om het strafbare feit met betrekking tot hetwelk het Europees arrestatiebevel werd uitgevaardigd, onder zijn rechtsmacht te doen vallen.

<sup>(1)</sup> PB L 176 van 10.7.1999, blz. 36.

## HOOFDSTUK IX

## ALGEMENE BEPALINGEN EN SLOTBEPALINGEN

## Artikel 50

**Bekendmaking**

1. De lidstaten verstrekken het secretariaat-generaal van de Raad en de Commissie uiterlijk op 31 december 2002 de gegevens betreffende de in artikel 5 bedoelde centrale autoriteit. Deze gegevens worden in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* bekendgemaakt.

2. De lidstaten delen de in artikel 27 bedoelde lijst en elke daarin aangebracht wijziging aan het secretariaat-generaal van de Raad en aan de Commissie mee.

Wanneer een van de lidstaten wijzigingen in deze lijst aanbrengt, stelt het secretariaat-generaal van de Raad de andere lidstaten daarvan onverwijld in kennis.

## Artikel 51

**Overgangsbepaling**

De in de artikelen 43 en 44 genoemde rechtsinstrumenten en bepalingen van rechtsinstrumenten blijven van toepassing op verzoeken om uitlevering die worden gedaan voordat de maatregelen die noodzakelijk zijn om aan dit kaderbesluit te voldoen, in werking zijn getreden.

## Artikel 52

**Tenuitvoerlegging**

De lidstaten nemen de maatregelen die noodzakelijk zijn om uiterlijk op [31 december 2001] aan dit kaderbesluit te voldoen.

Zij delen de tekst van alle bepalingen die zij aannemen en inlichtingen betreffende alle andere maatregelen die zij nemen om aan dit kaderbesluit te voldoen, aan het secretariaat-generaal van de Raad en aan de Commissie mee.

De Commissie dient op grond hiervan uiterlijk op [31 december 2003] een verslag over de werking van dit kaderbesluit bij het Europees Parlement en de Raad in, indien nodig onder bijvoeging van voorstellen voor regelgeving.

De Raad beoordeelt in hoeverre de lidstaten aan dit kaderbesluit hebben voldaan.

## Artikel 53

**Inwerkingtreding**

Dit kaderbesluit treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van de bekendmaking daarvan in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

## BIJLAGE

## EUROPEES ARRESTATIEBEVEL

**Ik verklaar hierbij dat dit arrestatiebevel in overeenstemming is met de authentieke stukken waarop het berust,** en verzoek om aanhouding van de hieronder genoemde persoon en om zijn of haar overlevering aan de hieronder genoemde gerechtelijke autoriteit:

## a) Gegevens betreffende de identiteit van de gezochte persoon:

Naam: .....

Voornaam of voornamen: .....

Geslacht: .....

Nationaliteit: .....

Geboortedatum: .....

Geboorteplaats: .....

Verblijfplaats: .....

.....

Bijzondere kenmerken: .....

.....

Foto en vingerafdrukken van de gezochte persoon (indien beschikbaar):

b) **Gerechtelijke autoriteit die het verzoek heeft gedaan en waaraan de persoon dient te worden overgeleverd:**

Benaming van de autoriteit: .....

.....

Bevoegde ambtenaar (titel/rang en naam): .....

.....

Adres: .....

.....

Telefoonnummer: ..... Faxnummer: .....

E-mailadres: .....

c) **Voor tenuitvoerlegging vatbaar strafvonnis of andere voor tenuitvoerlegging vatbare gerechtelijke beslissing**, zoals bedoeld in artikel 2 van het Kaderbesluit van [datum] betreffende het Europees arrestatiebevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten van de Europese Unie:

Aard: .....

Datum: .....

d) **Is het vonnis bij verstek gerezen** overeenkomstig artikel 3, onder d), van het Kaderbesluit van [datum] betreffende het Europees arrestatiebevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten van de Europese Unie?

Ja  Nee  (het passende vakje aankruisen)

Indien het antwoord „ja” is, dient hier een verklaring te volgen betreffende de rechtsmiddelen waarover de betrokkene beschikt om zijn of haar verdediging voor te bereiden of de zaak in zijn of haar aanwezigheid opnieuw te doen behandelen:

.....

.....

.....

.....

.....

Te contacteren autoriteit: .....

.....

.....

e) **Aard en wettelijke omschrijving van het strafbare feit:**

.....  
.....  
.....

f) **Beschrijving van de omstandigheden waaronder het strafbare feit is gepleegd, met vermelding van het tijdstip, de plaats en de mate van betrokkenheid van de gezochte persoon bij dit feit:**

.....  
.....  
.....  
.....  
.....  
.....

g) **De opgelegde straf, indien een voor tenuitvoerlegging vatbaar strafvonnis bestaat, of anders de op het feit gestelde straf en, indien mogelijk, andere gevolgen van het strafbare feit:**

.....  
.....  
.....  
.....

h) **Andere gevolgen van het strafbare feit, met name wat de situatie van het slachtoffer betreft:**

.....  
.....  
.....  
.....  
.....

i) **Is de betrokkene reeds voor hetzelfde strafbare feit aangehouden en nadien vrijgelaten of is hij of zij onder voorwaarde van terugkeer in vrijheid gesteld? Zo ja, hoelang heeft de vrijheidsbeneming geduurd? Is de betrokkene uit de gevangenis ontsnapt?**

.....

.....

.....

j) **Overige gegevens:**

.....

.....

.....

Handtekening van de bevoegde ambtenaar:

Titel/rang en naam: